

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎN C H E I E R E

cu privire la inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

Societatea cu Răspundere Limitată „Verilarproiect” împotriva Agenției de Dezvoltare Regională Nord și a Universității de Stat „Alecă Russo” din Bălți, intervenienți accesorii Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova și Agenția Achiziției Publice

(încasarea datoriei, penalității, rezilierea contractului, restituirea plății de garanție)

împotriva deciziei din 15 iunie 2023 a Curții de Apel Bălți,

(Dosarul nr. 2rac-233/23

NR. PIGD 2-21132181-01-2ra-08062023)

Recursul nu se încadrează în temeiul prevăzut la art. 432 din Codul de procedură civilă (în vigoare până la 1 septembrie 2023). Dezacordul recurentei cu decizia contestată nu constituie temei de casare a acesteia.

Judecătoria Bălți, sediul Central (jud. E. Balan)
Curtea de Apel Bălți (jud. A. Garbuz, I. Grosu, A. Ciobanu)

8 octombrie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Verilarproiect”, reprezentată de avocatul Mihail Barbaroș,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Ion Munteanu,

Gheorghe Stratulat, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 23 februarie 2022, Societatea cu Răspundere Limitată „Verilarproiect” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Agenției de Dezvoltare Regională Nord și a Universității de Stat „Alec Russo” din Bălți, intervenienți accesorii Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova și Agenția Achiziții Publice cu privire la încasarea datoriei, penalității contractuale, recunoașterea rezilierii contractului de antrepriză, restituirea plății de garanție și compensarea cheltuielilor de judecată.

2. În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, a participat și câștigat la procedura desfășurării achiziției publice cu nr. ocds-b3wdpl - MD1594134574104, contractul de achiziție publică nr.163 din 1 octombrie 2020, cu obiect contractual - art. 2 al contractului „Extinderea complexului de studii Universitatea de Stat „Alec Russo” din Bălți, tranșa III privind Centrul de Inovare și Transfer Tehnologic din str. A. Pușkin, 36-40, Bălți, blocul nr. 4 și 5 etapa finală finanțată de către FNDR, lotul 2 și 2A, în cadrul proiectului - Crearea în mun. Bălți a Centrului de Inovare și Transfer Tehnologic din regiunea de dezvoltare Nord COD CPV: 45200000 - în conformitate cu prevederile proiectului tehnic, condiție convenită amiabil dintre părți, cu Acordurile parte integrantă a contractului nr. 163 din 2 octombrie 2020, excluderea volumului prevăzut la Acordurile - parte integrantă a contractului.

3. Reclamanta a menționat că, partea prestatoare de servicii, executând obligațiile cu bună credință integral, a fost prejudiciată material de către Co-investitor, Agenția de dezvoltare Regională Nord, premeditat, utilizând și beneficiind de buna-credință a prestatorului, fără a include spre aprobare și aviz, Acorduri negociate și semnate de către părți.

4. A susținut faptul că, recepția finală va fi efectuată conform prevederilor legale. Plata ultimelor sume datorate de Beneficiarul final/Co-Investitor, Antreprenorului general pentru lucrările executate nu va fi condiționată de semnarea procesului-verbal de recepție finală.

5. În susținerea pretențiilor înaintate, reclamanta a invocat următoarele prevederi contractuale: art.6, pct.6.1., „întreaga documentație necesară pentru executarea lucrărilor contractate se pune de către Beneficiarul final/Co-Investitor la dispoziția Antreprenorului general ...”, „...iar lucrările ascunse nu vor fi acoperite fără aprobarea Responsabilului Tehnic atestat și după caz - a proiectantului, ultimii vor participa la constatarea/măsurarea lucrărilor ascunse; pct. 8.5. „Lucrările executate de Antreprenorul general în afara celor prevăzute contractual, fără dispoziția Beneficiarului final/Co-Investitor - nu vor fi plătite prestatorului, însă dacă, ele se vor dovedi a fi necesare și corespund voinței Beneficiarului final/Co-Investitor, vor fi notificate imediat.. ”; pct.8.9. Părțile de contract răspund fiecare pentru greșelile proprii, precum și pentru cele ale reprezentanților lor legali pe care-l utilizează pentru obligațiile ce le revin, dauna produsă în legătură cu executarea lucrărilor, părțile contractante răspund solidar, ținându-se cont de gradul de vinovăție pentru fiecare în parte; pct. 10.1. - 10.2. al art.10 și pct. 10.8. - 10.9. ale contractului, „...pentru refuzul de a executa lucrările de către prestator, se va reține garanția de bună executare, constituită în conformitate cu prevederile pct. 7.9., în caz contrar Antreprenorul va suporta o penalitate în valoare de 5% din suma totală a contractului, iar pentru întârzierea executării lucrărilor, va purta răspundere materială în valoare de 0,1% din suma lucrărilor, pentru fiecare zi de întârziere, dar nu mai mult de 5% din suma totală, aceleași condiții punitive fiind expres prevăzute pentru neexecutarea obligațiilor de către părțile contractante Beneficiarului final/Co-Investitor, privind întârzierea spre plată a retribuției prestate de către Antreprenorul general. Totodată, Antreprenorul poate cerere rezilierea contractului dacă Beneficiarul final/Co-Investitor nu-și îndeplinește obligațiile puse în sarcina sa, neonorarea spre plată a sumei scadente mai mult de 2 luni, efectuând plata bunei-garanții către antreprenor, pct.12.1, lit. b) și 12.6. ale contractului.

6. A afirmat că, la caz, prestatorul este impus spre a solicita datoria scadentă în suma expusă în nota expediată către pârât, suferind cheltuieli suplimentare spre a-și solicita executarea unui drept prevăzut contract. Tergiversarea examinării notei a generat în continuare prejudicii materiale suferite de către mandant, fapt ce a servit temei de înaintare a cererii de chemare în judecată, pentru restituirea prejudiciului de către persoana culpabilă de situația survenită.

7. Reclamanta a notat că la 28 martie 2021, ca urmare a deciziei grupului de lucru pentru achiziții nr. 157/21, părțile contractante au convenit amiabil (la solicitarea și intenția beneficiarului final/Co-investitor) întru majorarea cuantumului valorii executării lucrărilor prevăzute contractual. În acest sens, a fost încheiat și semnat acordul adițional nr. 2 la contract, prin care s-a majorat cuantumul cu 2 181 619, 85 de lei, inclusiv TVA. La 16 noiembrie 2021 de către grupul de lucru au fost semnate mai multe Acte de constatare privind excluderea unor volume de lucrări în construcție și finisare, precum și celor prevăzute în documentația de proiect și tehnică, volume

ce se suprapun din ofertă, a situației de facto la șantier. La 24 noiembrie 2021, ca urmare a deciziei grupului de lucru pentru achiziții nr. 173/21, părțile contractante au convenit amiabil (la solicitarea și intenția Beneficiarul final/Co-investitor) întru majorarea termenului execuției lucrărilor cu 30 zile, prevăzute la pct. 3.1. al contractului, cu finalizarea execuției lucrărilor la 14 decembrie 2021, solicitând în acest sens recepția lor. La caz, a fost încheiat și semnat Acordul adițional nr. 3 la contract. La 26 noiembrie 2021, ca urmare a deciziei grupului de lucru pentru achiziții nr. 174/21, părțile contractante au convenit amiabil (la solicitarea și intenția beneficiarului final/Co-investitor) întru micșorarea cuantumului valorii lucrărilor cu suma de 1 998 574,51 lei, inclusiv TVA, privind modificările la pct. 4.1. al contractului. Valoarea totală fiind stabilită de 14 996 263,43 de lei. În acest sens, fiind încheiat și semnat acordul adițional nr.4 la contract. Tot, la 26 noiembrie 2021, ca urmare a deciziei grupului de lucru pentru achiziții nr. 175/21, părțile contractante au convenit amiabil (la solicitarea și intenția beneficiarului final/Co-investitor) la majorarea cuantumului valorii lucrărilor cu suma de 629 652,85 lei, inclusiv TVA, privind modificările la pct. 4.1. al contractului. Valoarea totală fiind stabilită de 15 625 916,28 lei, în acest sens, fiind încheiat și semnat acordul adițional nr. 5 la contract.

8. Reclamanta a specificat că, la 3 februarie 2022 părțile au constatat de fapt și de iure execuția integrală la 14 decembrie 2021 a lucrărilor prevăzute contractual de către antreprenor în cuantumului valorii lucrărilor cu suma de 15 374 049,85 de lei, dintre care: 14 744 397,30 de lei facturate și achitate, iar suma prevăzută la acordul adițional nr. 5 din 26 noiembrie 2021 de 629 652,85 de lei, inclusiv TVA, este neonorată până în prezent de către pârâți. Potrivit notificării adresate către pârâți privind achitarea restanței retribuției în sumă de 629 652,85 de lei, inclusiv TVA, devenită scadentă la 4 aprilie 2021, pârâțul Agenția de dezvoltare Regională Nord a refuzat execuția/onorarea plății devenite scadente, invocând condițiile contractuale prevăzute la art. 4, pct. 4.4. precum și dispozițiile art. 76 alin.(7) ale Legii 131/2015 privind achizițiile publice.

9. În opinia reclamantei refuzul, precum și neonorarea obligațiilor contractuale de către beneficiarul final/Co-investitor sunt absolut nefondate, lipsite de argument justificabil, fiind aplicabile dispozițiile punitive prevăzute la pct. 10.11. ale art. 10 (Contractul de antrepriză nr. 163 din 1 octombrie 2020), precum și celor expres prevăzute la pct. 12.1., lit. b) și 12.5.-12.6. ale art.12. Punitivă fiind partea culpabilă de neonorarea obligațiilor și în acest sens calculul fiind: 629 652, 85 de lei X 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, iar plata scadentă fiind din 4 aprilie 2021 și până la data executării condițiilor contractuale, în cazul dat, forțat solicitată a fi executată prin emiterea unei hotărâri judiciare, or, până la 17 februarie 2022, termenul fiind de 348 zile, răspunderea materială fiind de: 219 100 lei. Valoarea garanției ce urmează

a fi restituită de către pârâți fiind (5% din suma totală de 14 744 397,30 de lei) de 737 219,86 de lei.

10. Societatea cu Răspundere Limitată „Verilarproiect” a solicitat încasarea solidară din contul pârâților în beneficiul reclamantei a datoriei contractuale, devenite scadente în sumă totală de 629 652, 85 de lei; a penalității contractuale prevăzute, în sumă totală de 219 100 de lei; a cheltuielilor judiciare sub forma plății taxei de stat în sumă de 47 579,18 lei, asistenței juridice în sumă de 20 000 de lei și alte cheltuieli de transport aferente examinării cauzei civile; recunoașterea rezilierii contractului de antrepriză cu nr. 163 din 1 octombrie 2020; restituirea plății de garanție către antreprenor în sumă de 737 219,86 de lei.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

11. Prin hotărârea din 25 octombrie 2022 a Judecătoria Bălți, sediul Central a fost respinsă acțiunea depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Verilarproiect”.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

12. La 1 noiembrie 2022, Societatea cu Răspundere Limitată „Verilarproiect”, reprezentată de avocatul Mihail Brbaroș a declarat apel nemotivat, iar la 22 decembrie 2022 a prezentat apelul motivat împotriva hotărârii instanței de fond, solicitând admiterea cererii de apel, casarea integrală a hotărârii, cu adoptarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

13. Prin decizia din 15 iunie 2023 a Curții de Apel Bălți a fost respinsă cererea de apel declarată de Societatea cu Răspundere Limitată „Verilarproiect”, reprezentată de avocatul Mihail Brbaroș și s-a menținut hotărârea din 25 octombrie 2022 a Judecătoria Bălți, sediul Central.

14. Întru consolidarea soluției instanța de apel a reținut că în raport cu pretenția privind încasarea solidară din contul pârâților, în beneficiul societății „Verilarproiect”, a datoriei contractuale în sumă totală de 629 652,85 lei, reclamanta și-a întemeiat cererea pe Acordul adițional nr. 5 din 26 noiembrie 2021, la contractul de antrepriză nr. 163 din 1 octombrie 2020. La dosar a fost anexat Acordul adițional menționat, în care se indică majorarea sumei contractului cu 629 652,85 de lei. Totuși, acest act este semnat unilateral de către antreprenor – SRL „Verilarproiect”, nefiind semnat de către Co-Investitor – Agenția de Dezvoltare Regională Nord, și de către Beneficiarul final – Universitatea de Stat „Alecu Russo” din Bălți.

15. Prin urmare, instanța de apel a conchis că Acordul adițional nu întrunește condițiile de valabilitate ale actului juridic civil, nefiind exprimat consimțământul ambelor părți, așa cum impun prevederile art. 312 și art. 316 alin. (5) din Codul civil.

Orice modificare adusă unui act juridic trebuie să îmbrace forma stabilită pentru acel act.

16. Instanța inferioară a menționat că contractul de antrepriză nr. 163 din 1 octombrie 2020 a fost semnat de toate părțile implicate – antreprenor, co-investitor și beneficiar final, motiv pentru care aceeași condiție de formă este opozabilă și acordurilor adiționale. Lipsa semnăturilor părților co-contractante pe Acordul adițional nr. 5 denotă inexistența consimțământului acestora, iar efectele actului nu le pot fi opozabile. De asemenea, potrivit pct. 8.9 din contractul de antrepriză, lucrările executate în afara celor prevăzute în contract sau fără dispoziția beneficiarului ori co-investitorului nu pot fi plătite antreprenorului general. În speță, lucrările suplimentare pretinse de societatea „Verilarproiect” nu au fost comandate și nu au fost aprobate de părți, motiv pentru care nu pot fi recunoscute drept datorie contractuală. Totodată, din corespondența administrativă depusă la dosar rezultă că Agenția de Dezvoltare Regională Nord a analizat posibilitatea încheierii unui nou acord adițional, dar a constatat că modificările anterioare au atins limita de 15% din valoarea contractului, prevăzută de legislația în domeniul achizițiilor publice. În consecință, nu era posibilă legal încheierea unui nou acord de majorare a valorii contractului. Astfel, Acordul adițional nr. 5 nu produce efecte juridice față de părți, fiind încheiat unilateral și fără respectarea formei scrise integrale cerute de lege, în sensul art. 321 alin. (2) din Codul civil. Instanța de apel a reținut că nerespectarea acestei forme atrage inopozabilitatea actului față de părțile ne semnate.

17. În ceea ce privește pretenția privind încasarea penalității contractuale în sumă de 219 100 de lei, instanța de apel a confirmat concluzia primei instanțe, potrivit căreia nu sunt întrunite condițiile pentru aplicarea clauzei penale, prevăzute de art. 947-949 din Codul civil. Penalitatea este pasibilă de încasare doar în cazul neexecutării culpabile a unei obligații certe, fapt neconstatat în prezenta cauză.

18. Referitor la cerința de recunoaștere a rezilierii contractului de antrepriză, instanța de apel a notat că nu a fost probată neonorarea unei plăți scadente din partea beneficiarului final ori co-investitorului, în sensul pct. 12.1 lit. b) din contract. Nu se poate vorbi despre rezilierea contractului în lipsa unei creanțe certe, lichide și exigibile, deoarece Acordul adițional nr. 5 nu poate fi considerat act de creanță valabil între părți.

19. Cât privește restituirea garanției de bună executare, potrivit pct. 6.10 din contract, aceasta se restituie numai după semnarea procesului-verbal de recepție la terminarea lucrărilor și înlăturarea obiecțiilor. Din procesul-verbal nr. 80 din 24 martie 2022 rezultă că există obiecții neînlăturate, iar documentul nu este semnat de Agenția pentru Supraveghere Tehnică. În aceste condiții, nu poate fi dispusă restituirea garanției.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

20. La 16 august 2023, prin intermediul poștei electronice, Societatea cu Răspundere Limitată „Verilarproiect”, reprezentată de avocatul Mihail Brbaroș a depus recurs împotriva deciziei din 15 iunie 2023 a Curții de Apel Bălți, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu remiterea cauzei la rejudecare.

21. În argumentarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate anterior în instanțele ierarhic inferioare, a menționat că la descrierea integrală a circumstanțelor și temeiurilor ce au stat la baza pretențiilor înaintate de reclamant către intimați, motivelor de drept instanța în ordine de apel s-a limitat la descrierea făcută de către instanța de fond a circumstanțelor cauzei și interpretarea prevederilor alin. (7) ale art. 76 din Legea nr. 131/2015 și neacceptarea lucrărilor executate de către antreprenorul general, „deoarece au fost făcute în afara modificărilor ofertate..”, chiar dacă, au fost solicitate/executate la inițiativa intimaților, modificate prin acorduri suplimentare după executarea lor.

22. A menționat că la concluzia respingerii solicitării de nulitate a acordului adițional, instanțele inferioare au interpretat eronat prevederile normei materiale – art. 322 alin. (2) din Codul civil, argumentând-o sub condiția nulității și nu a solicitării reclamantului de reziliere a contractului, opunând-o dispozițiilor art. 858 alin. (1) din Cod civil, în lipsa existenței unei obligații. Tot, prin concluziile eronate, instanțele de judecată au stabilit cu privire la pretenția de restituire a garanției contractuale, executarea obligației beneficiarilor către antreprenorul general doar după semnarea proceselor-verbale de recepție finală a lucrărilor, însă au lăsat fără apreciere faptul că intimații au recunoscut în cadrul ședinței din 2 martie 2023, doar în cadrul examinării cauzei în ordine de apel, reprezentantul Agenției a prezentat scrisoare nr. 567 din 7 noiembrie 2022, cu privire la restituirea către apelant a sumei de depozit-garanție nr. 2364 din 5 octombrie 2020, despre care fapt nu s-a cunoscut și nu s-a adus la cunoștința apelantului până la ședința de judecată din 2 martie 2023, în legătură cu ce a solicitat instanței modificarea quantumului pretențiilor.

23. Cu referire la prevederile Legii privind achizițiile publice nr. 131, sau a prevederilor expuse la pct. 44, 45 din Regulamentul privind achizițiile publice de lucrări, recurentul a menționat că nu pot fi reținute de către instanța de apel, ca fiind valabile speței, acestea indică o condiție de opozabilitate și eficacitate a contractului de achiziții publice față de autoritatea publică care efectuează achiziția publică în privința finanțării și efectuării plății prețului contractual.

24. A specificat ca fiind relevantă speței, decizia nr. 2rac-258/19 a Curții Supreme de Justiție.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

25. Art. 434 alin.(1) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.”

26. Art. XI alin. (3) din Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție):

„Recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursurilor”.

27. Art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă:

„Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).”

28. Art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă (în vigoare până la 1 septembrie 2023):

„Părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.”

29. Art. 432 alin. (2) din Codul de procedură civilă (în vigoare până la 1 septembrie 2023):

„Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.”

30. Art. 432 alin. (3) din Codul de procedură civilă (în vigoare până la 1 septembrie 2023):

„Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.”

31. Art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă (în vigoare până la 1 septembrie 2023):

„Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

32. Cu referire la termenul de declarare a recursului, prevăzut la art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă sus-citat, instanța de recurs reține că Curtea de Apel Bălți a pronunțat decizia contestată la 15 iunie 2023 și a notificat-o participanților la proces la 19 iulie 2023, prin intermediul poștei electronice (f.d.158, Vol. III). Prin urmare, recursul declarat la 16 august 2023 a fost depus în termen.

33. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că prin Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) au fost operate modificări în Codul de procedură civilă, care au intrat în vigoare la 1 septembrie 2023.

34. Prin urmare, procedura admisibilității recursului va consta în verificarea existenței unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433 din Codul de procedură civilă, în vigoare la momentul depunerii recursului, la caz, 16 august 2023.

35. Din analiza recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Verilarproiect”, reprezentată de avocatul Mihail Brbaroș rezultă că drept temei de declarare a recursului s-a invocat prevederile art. 432, în redacția legii în vigoare până la 1 septembrie 2023, la mod general. Din conținutul recursului rezultă că recurentul invocă aplicarea eronată a legii.

36. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Verilarproiect”, reprezentată de avocatul Mihail Brbaroș, conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse anterior în apel și în instanța de fond, care au fost analizate de către instanța de apel, fiind apreciate în mod corespunzător. În jurisprudența sa constantă, decizia [nr. 2ra-979/23](#) din 31 iulie 2025, instanța de recurs a statuat că prin reluarea automată a conținutului cererii de apel în cererea de recurs se denotă concluzia că recurentul nu a oferit Curții Supreme de Justiție argumente corespunzătoare pentru analiza legalității deciziei instanței de apel, motiv pentru care a considerat recursul vădit neîntemeiat.

37. Dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 din Codul de procedură civilă, în vigoare la data declarării recursului. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Bălți și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicări eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Bălți, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții

Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

38. La fel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor.

39. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

40. Din cele constatate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Verilarproiect”, reprezentată de avocatul Mihail Brbaroș, nu se încadrează în temeiurile de drept pentru declararea recursului prevăzute la art.432 alin.(1)-(4) din Codul de procedură civilă, în vigoare până la 1 septembrie 2023. Or, verificând legalitatea și temeinicia deciziei contestate prin prisma argumentelor recursului, nu s-a stabilit că soluția instanței de apel este contrară legii sau cu interpretarea eronată a legii. Contrar, decizia a fost emisă cu respectarea prevederilor legale, bazată pe o cercetare multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

41. Cu referire la lucrările suplimentare invocate de societatea „Verilarproiect”, instanța de apel a reținut că nu au fost comandate și nu au fost aprobate de părți, motiv pentru care nu pot fi recunoscute drept datorie contractuală. Totodată, instanța de apel a stabilit din corespondența administrativă depusă la dosar că Agenția de Dezvoltare Regională Nord a analizat posibilitatea încheierii unui nou acord adițional, dar a constatat că modificările anterioare au atins limita de 15% din valoarea contractului, prevăzută de legislația în domeniul achizițiilor publice. În consecință, nu era posibilă legal încheierea unui nou acord de majorare a valorii contractului. În asemenea circumstanțe, Acordul adițional nr. 5 nu produce efecte juridice față de părți, fiind încheiat unilateral și fără respectarea formei scrise integrale cerute de lege, în sensul art. 321 alin. (2) din Codul civil.

42. În consecință, dezacordul recurentei cu soluția instanței de apel nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

43. În conformitate cu art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.

44. Din considerentele redate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că, recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Verilarproiect”, reprezentată de avocatul Mihail Brbaroș, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului și drept urmare, este inadmisibil.

45. În conformitate cu art. 433 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, art. 440 alin.(1), (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Verilarproiect”, reprezentată de avocatul Mihail Barbaroș, împotriva deciziei din 15 iunie 2023 a Curții de Apel Bălți.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Munteanu

Gheorghe Stratulat